

Limpopo-omgewingskool vier nuwe kampus

Deel   

28 Nov. 2022

Carla Lewis

NETWERK24

Kommentaar

Boekmerk



Luister na artikel

04:10

Clive Walker en Dale Parker het 30 jaar gelede 'n droom gehad – om kinders van alle agtergronde en herkoms die geleentheid te bied om 'n buitelig-wildernis-klaskamer te ervaar, maar met die beste onderrig as grondslag.

“Vandag laat ons daardie droom voortleef, want hoe kan ons van die jeug verwag om bewaarders van ons natuurlike erfenis te wees as hulle dit nie self ervaar nie?”



Duncan Parker, seun van die ontslape Dale Parker, deel 'n emosionele oomblik saam met Clive Walker by die opening van die Lapalala Wilderness School se nuwe kampus. Foto: Lapalala Wilderness School

So het Duncan Parker, seun van die ontslape Dale, Saterdag by die opening van die Lapalala Wilderness School se nuwe skoolgebou gesê.

Die skool is in die Lapalala Wilderness-reservaat van 48 000 ha in Limpopo, sowat 'n uur en 'n half noordwes van Mokopane.

Dit het in 1981 die lig gesien en het uit drie tente met 'n piepklein grasdakkombuis op die oewer van die Palala-rivier bestaan. Tien studente en 'n veldbeampte het oor naweke die reservaat, wat toe 5 000 ha beslaan het, verken. In 1985 het die skool sy klaskamers na 'n geresoureerde plaashuis naby die Palala-rivier verskuif.

Die nuwe skoolgebou, wat Maandag amptelik bekend gestel is, is ligjare verwyder van die drie tentjies en grasdak op die rivieroewer en maak gebruik van die nuutste tegnologie in groen- volhoubare argitektuur. Daar is lesinglokale, koshuiskamers en blyplek vir lektore en onderwysers. Die gebou is afgewerk met pragtige grofgepleisterde mure wat van grond op die reservaat kom.

Hoewel die skool oor amper vier dekades ontwikkel en gegroei het, het Dale, die oorspronklike eienaar en ontwikkelaar van die reservaat, en Walker, medestigter van die Trust vir Bedreigde Natuurlewe, se filosofie onveranderd gebly: om jong mense die beste onderrig moontlik te bied, met 'n bewarings- en omgewingsgebaseerde leerplan. Dit was nóg belangrijker dat dit toeganklik vir almal moes wees, nie net dié met diep sakke nie.

Die sakeman dr. Reuel Khoza het in sy hoofrede die skool geprys vir wat hy vermag het.

“Verskeidenheid en diversiteit behoort die grondslag in onderwys te wees – dis goed vir menslike ontwikkeling en groei. Tans is daar ook 'n reuse behoefte aan onderrig wat op omgewingsbewaring fokus en aanklank by die natuur vind.”

Vir volhoubaarheid moet daar egter balans wees tussen die natuur en handelsgeleenthede – 'n wisselwerking tussen mense, die aarde en winsmarges, het hy beklemtoon.

“Die Lapalala Wilderness School is in hierdie verband 'n klein, maar noemenswaardige projek,” sê Khoza.

Dis 'n onderriginstansie soos geen ander nie, sê die skool se direkteur, Mashudu Makhokha.

“Ons visie is om jong mense die beginsels van bewaring, ekologie, wildbewaring en van wildlandskappe en die natuurlike bronne in ons omgewing te leer. By Lapalala gebruik ons die omgewing as klaskamer om die lesse oor te dra, wat blywende verandering in leerlinge en die wêreld waarin hulle woon, kan bring.”

Kinders van die omliggende gemeenskappe ontvang beurse om onderrig by die skool te ontvang. Leerlinge van skole oor die land heen kom ook om kursusse op primêre en sekondêre vlak by te woon. Die skool bied ook, in vennootskap met die reservaat, tersiêre omgewingstudie-studente die geleentheid om praktiese ondervinding op te doen.

Die nuwe kampus is deur die Parker-familie en die Mapula-trust gefinansier onder leiding en bestuur van Duncan met die ondersteuning van Giovanni Ravazzotti en die Italtile-stigting.

VERWANTE ARTIKELS